

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: Ωφέλειες από τη μελέτη των ψαλμών

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

«Λαλούντες εαυτοῖς ψαλμοῖς και ὕμνοις και ᾠδαῖς πνευματικαῖς» (Εφ. 5, 19) .
Επειδὴ ἡ ἀνάγνωσις ἔχει κόπο και πολλή ἐνόχλησι, δὲν ᾠδήγησε σε ἱστορίες, ἀλλὰ
σε ψαλμούς, για να εὐχαριστῆς συγχρόνως τὴν ψυχὴ σου ψάλλοντας και να
ἀποφεύγῃς τὸν κόσμον.

«Με ὕμνους, λέγει, και πνευματικὲς ᾠδές». Τώρα ὅμως τα παιδιὰ σας λέγουν
τραγούδια και χορούς τοῦ σατανά, ὅπως και οἱ μάγειροι και οἱ τραπεζοκόμοι και οἱ
χορευτές. Κανείς ὅμως δὲ γνωρίζει κανένα ψαλμό, ἀλλὰ και τὸ πρᾶγμα φαίνεται
ὅτι εἶναι ἐντροπὴ και χλευασμός και προκαλεῖ γέλιο. Ἀπὸ ἐκεῖ διαιωνίζονται ὅλα τα
κακά. Διότι σε ὅποιο χῶμα τοποθετηθῇ τὸ φυτό, τέτοιο καρπὸ θα φέρῃ ἀν
τοποθετηθῇ σε ἀμμώδες και ἀλμυρό, τέτοιο καρπὸ παράγει, ἀν σε γλυκὸ και
εὐφορο, πάλι ὅμοιο καρπὸ. Ἔτσι κάποια πηγὴ εἶναι τα διδάγματα

Δίδαξε στο παιδί σου να ψάλλῃ ἐκείνους τοὺς ψαλμούς που εἶναι γεμάτοι ἀπὸ

φιλοσοφία, όπως για σωφροσύνη αμέσως, ή καλύτερα πριν από όλα να μη συναναστρέφεται με πονηρούς, αμέσως από αυτήν την αρχή του βιβλίου. Γι' αυτό λοιπόν και από δω άρχισε να λέει ο προφήτης : «Μακάριος ανήρ ος ουκ εμπορεύθη εν βουλή ασεβών» (Ψαλμ. 1, 1). Και πάλι: «Ουκ εκάθισα μετά συνεδρίου ματαιότητος» (Ψαλμ. 25, 4) .«Εξουδένωται ενώπιον αυτού πονηρευόμενος , τους δε φοβουμένους τον Κύριον δοξάζει» (Ψαλμ. 14, 4) . Δίδαξέ το να συναναστρέφεται με αγαθούς και θα βρης εκεί πολλά τέτοια για να εξουσιάζη την κοιλιά του, για να ελέγχει το χέρι του, για να μην είναι ακόλαστο, για να μην είναι πλεονέκτης, ότι δεν αξίζουν τίποτε τα χρήματα, ούτε η δόξα και όλα τα παρόμοια. Όταν από παιδί το ωθήσης προς αυτά, θα το οδηγήσης σιγά-σιγά και προς τα υψηλότερα.

Οι ψαλμοί περιέχουν τα πάντα, οι ύμνοι πάλι τίποτε το ανθρώπινο. Όταν συνηθίση στους ψαλμούς, τότε θα γνωρίση και τους ύμνους , διότι είναι ιερώτερο πράγμα. Διότι οι δυνάμεις των ουρανών υμνούν δεν ψάλλουν. Διότι λέγει: «Ουκ ωραίος ύμνος εν στόματι αμαρτωλού (Σοφ. Σειρ. 15, 9) και πάλι: «Οι οφθαλμοί μου επί τους πιστούς της γης, του συγκαθήσθαι αυτούς μετ' εμού», και πάλι: Ου κατώκει εν μέσω της οικίας μου ποιών υπερηφανίαν » και πάλι: «Πορευόμενος εν οδώ αμώμω, ούτος μοι ελειτουργεί» (Ψαλμ. 100, 6-8) .

Ωφέλειες από τη μελέτη των ψαλμών

Για να συμπεριφέρονται πάλι με σύνεσι τα παιδιά, ας ακούσουν τον προφήτη που λέγει: «Ότι αι ψόαι μου επλήσθησαν εμπαιγμάτων» (Ψαλμ. 37, 8) . Και ότι πρέπει να είναι εγκρατείς στο φαγητό: «Και απέκτεινεν εν τοις πλείοσιν αυτών, έτι της βρώσεως ούσης εν τω στόματι αυτών» (Ψαλμ. 77, 30-31) . Και ότι πρέπει να είναι κυρίαρχοι των αγαθών : Πλούτος εάν ρέη, μη προστίθεσθε καρδίαν» (Ψαλμ. 61,11) . Και για να εξουσιάζουν την δόξα: «Ουδέ συγκαταβήσεται αυτώ η δόξα αυτού» (Ψαλμ. 48, 18) . Για να μην ζηλεύουν τους πονηρούς: «Μη παραζήλου εν πονηρευομένοις» (Ψαλμ. 36, 1) . Για να θεωρούν ότι οι εξουσίες δεν αξίζουν τίποτε: «Είδον τον ασεβή υπερηψούμενον και επαιρόμενον ως τας κέρδους του Λιβάνου, και παρήλθον, και ιδού, ουκ ην» (Ψαλμ. 36, 35-36) . Για να θεωρούν τα παρόντα αγαθά μηδαμινά: «Εμακάρισαν τον λαόν ω ταύτα εστί μακάριος ο λαός ου Κύριος ο Θεός βοηθός αυτού» (Ψαλμ. 143, 15) . Ότι όχι απλώς αμαρτάνουμε, αλλά υπάρχει ανταπόδοσις: «Ότι συ αποδώσεις εκάστω κατά τα έργα αυτού» (Ψαλμ. 61, 13) . Και γιατί δεν ανταποδίδει καθημερινά, λέγει: «Ο Θεός κριτής δίκαιος, και ισχυρός και μακρόθυμος» (Ψαλμ. 7, 12) . Ότι η ταπεινοφροσύνη είναι καλό λέγει: «Κύριε, ουχ υψώθη η καρδιά μου» (Ψαλμ. 130, 1) . Ότι η υπερηφάνεια είναι κακό , λέγει: «Δια τούτο εκράτησεν αυτούς η υπερηφάνια εις τέλος » και πάλι: «Κύριος υπερηφάνοις αντιτάσσεται » • και πάλι: «Εξελεύσεται ως εκ

στέατος η αδικία αυτών» (Ψαλμ. 72, 6. Παροιμ. 3, 34. Ψαλμ. 72, 7) . Ότι η ελεημοσύνη είναι καλό, λέγει: « Εσκόρπισεν , έδωκε τοις πένησιν, η δικαιοσύνη αυτού μένει εις τον αιώνα» (Ψαλμ. 111, 9) . Ότι είναι επαινετό να σπλαχνίζεται και να δανείζη τους άλλους: «Χρηστός ανήρ ο οικτείρων και κιχρών» (Ψαλμ. 111, 5) . Και θα συναντήσης εκεί πολλά περισσότερα διδάγματα γεμάτα από φιλοσοφία, όπως για παράδειγμα , ότι δεν πρέπει να βρίζουμε , λέγει: «Τον καταλαλούντα λάθρα τον πλησίον αυτού τούτον εξεδίωκον» (Ψαλμ. 100, 5) .

(Προς Κολοσσαείς, Θ' ΕΠΕ 22, 266-270, PG 62, 362-363)

Πηγή: Χρυσοστομικός Άμβων Γ: Ο γάμος, η οικογένεια και τα προβλήματά τους, έκδοσις συνοδίας Σπυρίδωνος ιερομονάχου, Νέα Σκήτη Αγ. Όρους.